

De Summer, som allerede maatte være tegnede i Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842 eller i Livsforfikkingsanstalten i Kjøbenhavn, regnes med ved Anvendelsen af ovenstaaende Regler.

§ 5.

Alle Arter af Forsikkring kunne tegnes for Personer af begge Køn og alle Livsaldere, med Undtagelse af Livsforfikkning, naar den Forsikkrede, og Overlevelsesrente, naar Forsørgeren er under 5 Aar gammel.

Livsalderen regnes altid efter det Antal Aar, som ere fyldte.

Ingen Forsikkring kan erhverves for kortere Tid end et Aar.

§ 6.

For Tegningen af en Livsforfikkning eller opsat Udbetaling udstedes enten Police eller Indtegningsbeviis. For opsatte Livrenter og Overlevelsesrenter gives Indtegningsbeviis, saalænge de ere hvilende, Policer, naar de erklæres for virksomme og for Forsørgers Vedkommende den i denne Paragraphs Slutning omtalte Erklæring er afgiven; for andre Livrenter udstedes strax Police. Er der udstedt Police for en Livsforfikkning eller opsat Udbetaling, betales Forsikkingssummen til Policens Thændeherer imod dens Tilbagelevering og Dvitting; er der udstedt Indtegningsbeviis, betales Forsikkingssummen til den, der i Indtegningsbeviiset er nævnt som rette Modtager, eller, dersom ingen saadan er nævnt, til den Forsikkredes Bo (jfr. dog § 11, sidste Punktum, og § 12, 2det Punktum). Har Forsikringen Form af Rente, udbetales denne til den, der i Forsikkingsdocumentet er nævnt som rette Modtager, medmindre den ved en i lovlig Form affattet og af Anstalten paa Documentet noteret Transport er overdragen en Anden.

Forsaaavidt Beløbet af en Police ved at blive udbetalt til den, til hvem Policen er transporteret, ikke skulde komme i den retmæssige Giers Hænder, da skal Anstalten være fri for alt Ansvar i denne Henseende, naar Transporten er given i lovlig Form.

Ingen Forsørgelse kan overføres til nogen Anden end den, til Fordeel for hvem den er tegnet, medmindre Forsørgeren ved Forsikkningens Tegning udtrykkelig har erklæret, at Saadant skal kunne skee, og bliver Bemærkning herom i saa Fald at optage i Forsikkingsdocumentet.

§ 7.

Ved Tegningen af hvilken som helst Forsikkring fordres loyformeligt Aldersbeviis for de Personer, af hvis Alder Forsikkningens Pris er afhængig. Kan loyformeligt Aldersbeviis ikke bringes tilveie, fordres saadant Aldersbeviis, som fra Anstaltens Side efter samtlige foreliggende Omstændigheder findes fyldestgjørende.

Ved Tegningen af de Forsikringer, hvor det er i Anstaltens Interesse, at Vedkommende lever saa længe som mulig, fordres saa udførlige Oplysninger om den Forsikkredes Helbredstilstand og øvrige i Betragtning kommende Forhold, at Anstalten herpaa kan begrunde det Skøn, at hans Levesandshytlighed ikke er mindre end den sædvanlige for Personer af hans Alder og Køn. Dog skal der ogsaa kunne tegnes Forsikringer af den nævnte Art i Tilfælde, hvor de meddeelte Oplysninger ikke ere fuldstændige eller aldeles tilfredsstillende, naar der kan staffles Anstalten fyldestgjørende Vidnesbyrd for, at de Naagjældende ikke lide af nogen Sygdom eller Svagheit, som lader deres tidlige Død befrygte; og skal der i saadanne Tilfælde betales en efter de tilstedeværende Forhold afskøjet Forhøielse i Prisen for Forsikringen.

Anstalten kan betale et efter Omstændighederne afskøjet Honorar til den Læge, der har udstedt Helbredsattesten.